

Žlutá

Někdy se do nebe koukám
a poslouchám, co šeptá les.
Jindy zas vyháním brouka,
který mi do hlavy vlez'.

Někdy mi k radosti stačí,
že kvete třešňový sad.
Jindy se na všechny mračím
a za nic nechci se smát.

Každý z nás má v sobě duhu,
nálady z ní vybírá.
Jeden z těch barevných pruhů
kouzelnou moc asi má.

Někdy svět jak slunce září,
všechno se na dosah zdá.
To, na co sáhnu, se daří,
radostí nemůžu spát.

Někdy mi do zpěvu není
a nechce se mi vůbec nic.
Žlutá mi náladu změní,
z rubu hned udělá líc.

Každý z nás má v sobě duhu...

Někdy mě otráví zprávy,
hlavně ty o počasí,
žlutá i předpověď správi,
zlatý déšť mi ohlásí.

Někdy mám chuť se vším seknout,
náhle mě přepadne vztek.
Rodiče se toho leknou,
ale já znám na to lék.

Kdybych se malířkou stala
s paletou a se štětcem,
žlutou bych pomalovala
bez váhání celou zem.